

SZENTESÉSÉs VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

<p>Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár egy negyedévre 1 ft 25 kr., félévre 2 ft 50 kr.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.</p>	<p>Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
---	--	--

Tisztesség adassék!

Szentes, 1890. február 23.

Csongrádvármegye köztörvényhatóságai bizottságának az az impozáns többsége, mely a f. hó 20-iki megyei közgyűlést megelőzően, párttekinet nélkül tiszteitelt a főispánál, hogy tiltó szavát felemelve ama minősíthetetlen durva támadások ellen, melyekkel *Sina* Ferencz a vármegye köpenye alatt tört a főispán ellen — az e támadásokkal való közönségnek még látszatát is elodázza magától és az ily otromba harc ellen, a tisztesség nevében óvást tegyen: csak önmagát tisztelte meg e tényével.

Nem volt az párttűntetés, amint-hogy nem is kívánt az lenni; hanem igenis a tisztesség vétője a tisztesség-telenség ellen. Férfias visszautasítása annak, hogy *egy ember*, szerzett légyen bármily érdemet a közpályán, minden megbízás, erre való meghatalmazás nélkül tolja fel magát az egész vármegye érzületének hamis tolmácsául, olybá tűntetvén fel e ténykedését, mintha mögötte az egész vármegye, vagy legalább annak nagy többsége állana, hogy buzditó tapsául durvaságát szentesítse.

Órálunk, hogy nem így van. Örülünk a vármegye tisztességének érdekében, mely ez impozáns óvás nélkül már

már azon a ponton volt, hogy alámerüljön a „*Szentesi Lap*” szerkesztője által felkavart fertőben, míg így — e tünetes folytán — a fertő minden szennyre, magára a mesterre hull vissza, ki azt durva, tisztességtelen kézzel felkavarta.

A mesterre!
De hát miben mester? Hol vannak azok az érdemek, melyek a tisztesség lábbal tiprására feljogosítják?

Mester a fondorlatokban, ezt megengedjük, sőt készségesen elismerjük. Az érdemeit is jól ismerjük: abban rejlenek, hogy kegyes elnézéssel van Szentes város közigazgatásának ázsiai állapota iránt és ügyesen tudja a magánérdekeket magához bilincselni.

De hogy a tisztességben mester volna, hogy Szentes város bármely alkotást egyenesen ő neki köszönhetne és ezzel, tehetségével, eszével, jellemtségével váltott volna magának jogot arra a kátói szerepre, melyben felülváltott gögje tetszeleg — ezt józan ítélőképeségű és az eseményeket szenvedély nélkül, elfogulatlanul bíráló ember bizonyára nem fogja hiúni egy pillanatra sem.

Jól mondta a tisztelgők szónoka, hogy a közéleti küzdelem brevében, mikor a szenvedélyek felkorbácsolatnak,

megesik, hogy élesebb nyilak röppennek egy pártból a másikra a felajzott ijrről: ám a tisztességet minden művelt ember megóvja a szenvedély hullámverésében is s csak a tisztességtelenség küzd mérgezett nyilatkkal, a vadak, a műveletlenek ez orgyilkos: foglyával.

Hogy az e fajta küzdelemben, mely a tisztességet lábbal tiporja, a mérgezett nyilak dobásában szintén mester a „*Szentesi Lap*” szerkesztője: ebben sem kételkedünk.

Szomorú mesterség, melyet tőle elvitatni, pláne elsajátítani és hasonló durvaságra aláüldödni, sem kedvünk, sem akaratunk.

Mert ha a tisztességtuló önmagát tiszteli meg, mikor másoknak tisztességet ad: viszont az, aki ez érzület lábbal tiprásával, folyton másokat igyekszik beszennyezni — első sorban épp úgy önmagát szennyezi be, mint ahogy a sárban dolgozó keze csak tisztátalan lehet.

S hogyan várjunk tisztességet ott-hol annak az egyén lelkületében semmi alapja nincsen; hogyan művelt harcmodort a közéleti küzdelemben attól, ki a műveltségnek csak külső mázával bír, mely a szenvedély hullámainak legkisebb rezgésére lemállik róla, mint az aranyfűst a karácsonyi dióról?

TÁRSASÁG.

Gróf Andrassy Gyula életéből.

(A Pestü Hirlapból.)

Azon ragyogó fényű pályakerethez, melyet e nagy magyar államférfi élete képez, néhány vonással én is járulni kívánok. Hitelesek azok, mint írott emlék és mint saját tudás, s bacessek oly ember felől, aki az írás helyett inkább tenni szeretett, a ki kevesek előtt volt közlekeny s társalgásai ötletek, éles, velős megjegyzések, önálló és szellemes ötletek voltak.

Kiegyezéskori és utáni maradandó nyoma működéséről írjanak mások. En kuttattam 1848—49-iki működése után, s egyetlen nagybecsű levelét találtam meg, azt a mit 1848. május 8-án saját kezével és sürgönyileg írt Szemere Bertalan belügyminiszterhez. Az egész levél erős kinyomata Andrassy hazafiai lelkületének és jellemének s mint politikai pályájának kezdő pontja igen nagy történelmi becsű. Eljő az idő, mikor az, a ki e férfi életét és politikai működését megírja, halálával fogja venni annak közlését, amit én hiszek s ennek tudatában hozok nyilvánosságra.

„Miniszter ur!” — így kezdődik az — óhajtván és kötelességemnek tartván, hogy azon felhívásnak, melyet a Miniszterium f. hó 19-éről Zemplén megye közönséghez bocsátani méltóztatott oly sikerrel te-lelhessek meg, mint azt a haza jelen állása és kötelességem igényli, bátorodom minisz-

ter urat felkérni, méltóztatna mentől előbb legalább annyit, a mennyi fegyvert küldeni az itten már elég számosan alakult nemzet-örség számára, mit annál is inkább kívánatosnak és szükségesnek tartok, mert az eddig beírtot nemzeti ör mind magyar, jó szelleműt lelkesített, és oly egynekből áll, kik szükség esetén bizonyosan jó szolgálatot tehetnek. További amennyiben azon szomorú hír, melyet a legújabb miszteri rendeletből értettek e megye lakosai, igen levero hatást gyakorolt az épen bizottmányi ülésben összegyűlt tagokra; meggyőzőlésem szerint pedig épen ezt kellene kerülni: mert nem konsternáció, de lelkesedés kell ily viszonyok között: ez pedig, valamint az is, hogy a sebbá vett önkényes adakozások megfellejjenek a haza várakozásának, csak úgy volna elérhető, ha azok, kik példájuk által e tekintetben legjobbat tehetnek, a vesztély természetén legalább némileg ismer-ven, a többieknek is irányt adhatnának. A miniszter ur rendeleteinek addig is pontos végrehajtása mellett arra bátorodom kérni, hogy a mennyire lehetne, a vesztély természetéről legalább engem tudósítai méltóztatna, hogy magamat ahoz alkalmazva, azon sikert biztosíthassam, melyet huzám és a kormány iránti buzgalommal fogva elérni óhajtanék. Ki is e részben rendeletét mentől előbb megkérvén, maradtam S. A. Ujhe-lyen, május 28 án, 1848.

„A miniszter urnak
alázatos szolgálója:
Gr. Andrassy Gyula, m. k.
Főispány.”

Külső borítékán jobbra feán: *Zempléni Főispántól.*

Méltóságos *Szemere Bertalan* Belügyminiszter urnak

Brdán.

*Sürgöny utján.
Hivatalosan.*

Gróf Andrassy 1823. márc. 8-án szü-letett, mikor e levelét írta, 25 éves volt és egy nagy, híras szabadlevél megye főispánja. Gondoljon vissza az olvasó Andrassy gróf 1861. és 1867-ki beszédaira, melyeket mint képviselő és alsóházi alelnök tartott, idézze vissza lelkébe a delegációkban mint állam-miniszter által elmondott fényes szóokla-tait, végre emlékezzék még azokra az eredeti jellegű, tartalmas és maggyöző szóok-lataira, a miket az utolsó években a ma-gyar főrendiházban tartott, s melyekkel min-denik parlamenten testület tagjainak többségét mindunyorozó saját álláspontja elfoga-dására tudta bírni s nézeteit általánosan elfogultatni; s ezt a dolog-előadási és szó-noki természetes és logikai rendet, ezeket a képességeket és erőt, mit a 25 éves életkoru főispán levélben kicsinyban mind feltalálja.

Andrassy gróf soha nem csapogott szét nyilvános beszédeiben, nem használt képeket, megragadó hasonlatokat és virágos szókat; természetesen, egyenes, egyszerűen fűzött a töröl metszett magyaros kifejezésekkel élénkített volt előadása, s érveit tömör-ritve és a logika keretébe szorítva haladt elő célja felé, a mi a tárgy minden oldalról felvilágosítása s hallgatónak meggyőződése

Nem mi mondjuk ez ítéletet. Mondja és bizonyítja igaz voltát ő maga minden cselekedetében — és tanu rá Csongrád vármegye köztörvényhatósági bizottságának impozáns többsége, mely — párttekintet nélkül, csupán tisztességérzetétől vezérelve pocséltta meg a f. hó 20-iki fellépésével ez ítéletet jogos, igaz voltát.

Párttekintet nélkül, mondtuk, és ezt újból, nyomatékosan hangsúlyozzuk, mert e főfias fellépésnek éppen az adja meg a legfőbb erkölcsi súlyát, hogy a köztörvényhatóság tagjai, *párttekintet nélkül* szükségét érezték e tiltakozásnak, szükségét annak, hogy a letipart tisztesség ismét a maga igazába, jogába visszahelyeztessék.

S hasztalan, hogy a „*Szentesi Lap*” szerkesztője, *Sima Ferenc* igyekszik, önmagát dicsőítő cikkében, e tiltakozó tisztelgés értékét lejjebb szállítani.

Akiről, mint ő róla, tudva van, hogy 9 emberrel rendeztette magát tüntetést, melyet aztán mint fényes elégtelt kiürölt világgá a lapjában: akiről tudva van, hogy erőszakosan fojtotta el a saját politikai pártbíveinek ellene irányult mozgalmát — azon pártbíveket, kik éppen úgy tisztességtelen volta ellen emeltek kifogást, mint most a vármegye képviselőinek többsége: annak szava nem bír olyan nyomatókkal, hogy e tüntetés értékét lesúlyozhatná, mert az igazmondásában való hit sokkal inkább meggingott, semhogy követőkre, hívőkre talájon.

S mi nem is vágunk vissza azzal, hogy felsoroljuk: kik, hányan és milyen független állású férfiak vettek részt e tüntetésben?

Nem mérlegeljük azt, hogy igaz-e a „*Szentesi Lap*” azon állítása, mintha Szentes város polgármestere csak saját állása kötelességének hódolt volna, részt-

vevén a *tisztességnek* rendezett ez ovációban.

Nem mérlegeljük pedig azért, mert mi sokkal jobb véleményben vagyunk városunk polgármesterének erkölcsi érdemei iránt, mint *Sima Ferenc* es felteteleznünk benne annyi erkölcsi bátorságot, hogy — ha saját jobb énjé nem sugalmazta volna e tüntetésben való részvételre: bizonyára épp úgy talál rá módot és alkalmat, hogy attól távol maradjon, mint ahogy annak idején módot tudott találni annak kiüjlatkoztatására, hogy a *Balogh*-párthoz tartozik, ha személyesen gátolva van is, a párt értekelésén megielemni.

De hát éppen abban rejlik a különbség a tisztesség és tisztességtelenség közt, hogy míg az előbbi, a közeleti küzdelmek ellenfelében is meghecsül mindenkor a jót és elismeréssel van iránta; addig az utóbbi, még a saját legjobb pártbíven is tit egyet, ha ezt az érdeke úgy hozza magával.

S ebben a tulajdonában rejlik a *Sima Ferenc* erkölcsi értéktelenségének csirája is.

A tüntetés megvolt s azt hisszük — a „*Szentesi Lap*” és szerkesztőjétől eltekintve — meglesz erkölcsi kihatása is — az, hogy *tisztesség fog mindenkor adatni azoknak, akiket illet.*

Ismét gyászra, nagy gyászra van a magyar nemzetnek, sőt az egész birodalomnak s mely gyászunk fájdalmát ha egyhítt is a tudat, hogy az egész mávelt Európa osztozik benne: a minden feől, fejlődési állású egyének és diplomatáktól egyaránt érkező részvétl iratok sokasága csak annál énlénkebben emlékeztet bennünket vesz-

teségünk nagy és súlyos voltára. Gróf András Gyula, a szenális államférfi, Magyarországának az új alkotmányos korszak megújítókora első felelős miniszterelnöke, majd később az osztrák-magyar birodalom külügyminisztere nincs többé. Távol eddigi szereplése színterétől, távol ama helytől, hol örökemlékü tetteit véghez vitte és nevét a történelem lapjaira kitűnőhathetlentl bevéste, egy csendes, kies tengerparti üdülő helyen, Volsceban érte el a halál nagy hazánkfiát, a folyó hó 18-án, de a gyászoló család a fővárosba hozatta a drága elhunyt hült tetemét és innen, az akadémia oszlopcsarnokából, hol anyai jelesünk ravatala volt már, a nemzet gyászára, felállítva, honnan Deák Ferenc, a haza bölcsese is indult az utolsó megpihenő helyre, — innen fog kiindulni gróf András Gyula végtisztessége is; innen indul az a gyászmenet melyben egy egész nemzet, élen koronás királyával, mely gyászba borulva fogja kísérelni a feledhetlen elhunyt tetemet az indulóházhoz, honnan a vonat Töke Terébesre szállítja, hogy a családi sírboltban örök nyugalomra tessenek. Ha Westminsternek volna, írják a bécsi lapok, hol az ország legjelesebbjeinek tetemei nyugosznak, — úgy ott volna legméltóbb helye gróf András Gyula tetemének. S e pár szó legfeljebb jellemzi az ő igaz nagyságát.

Megyei közgyűlés.

(1890. febr. 20-21.)

Emelkedett s még is borongós hangulatban nyílt meg az ez évi rendes tavaszi közgyűlés. Emelkedett hangulatban, mert a közgyűlést, a megyebizottsági tagok túlnyomó többségének főispáni tisztelgése előzte meg s a résztvevők mindenike magával hozta onnan azt a jól eső melegséget, mely minden jobb érzésű ember szívet előlti, mikor valami nemeset eszelekedett: borongós: mert a hazának nagy halottja van, kinek elhunytát, külsőleg, a közgyűléstinken legő gyászolgók: hirdetik: gróf *Andrássy*

volt. E célyát mindig is élte. A főispáni 1848 ki levélben s nes egyetlen bölcses és helyere nem illo szó is, nincs több, nincs kevesebb, nincs más szőzőldő vagy gondolat, mint a mi eper kezt. És a hazá mily nemes, a nádor nennyire gentimánuléz illo, mint átállamlak rajta a kemény felelősség erete, a tisztá hazaszerezetet és legyelmzezt emerséket.

Gróf András Gyulát államférfi tulajdona tettek kedvesse és becsültte hazájában. Nemzeti és állami önállóság s állandó udvartartás nélkül nehéz a diplomacia iskolája. András Gyulának külföldi utazásai s vele született genje adtak meg nagy tulajdonait. Vajjon fiában birni fogjuk e egyker az ő szellemét és igaz magyariségét?

Gróf András Gyulát Mikó Imrével az első közlekedési miniszterrel, a Mikó és Kendy gróf nemzetség két ágán volt rokon, az ő székely történeti kortól kezdve. Az Andrásyakk lakhelye Csik-Szentkirály, a Mikóék Békés. Utóbbi pogány magyar név. Szentkirály minő és magyar név helyet foglalta el, midőn Szent László király az egész székely országot elkereszteltette, nem tudható. Első honfoglalás mindkét nemzetség. Egy Andrásy a hagyomány szerint már Szent István alatt székely ispán volt s a második, Andrásy Simon, szintén az II. Endre korában. Egy Andrásy az 1505 ki agyagtól székely nemzeti gyűlésen kitűnő helyet foglalt el. Az 1530-35 ki c s i k i székely krónika Andrásy Mátyásnak köszöni létét. A Mikóknak szintén a Mikó-vár építését a honfoglalás kerására viszi

fel a hagyomány, 1275-ben már Hildvég és az egész Székely földet kapják adományul Akadály Vinczével, a gróf Nemes-nemzet-ég őseivel. 1562. Andrásy Márton Mikó Katárt bírja hitvesül, a XVIII. században Kendy Elek szintén Mikó Perbalat. Gróf Mikó Imre kedves rokona es barátja volt gróf Kendy Ádámnak, akinek nevét oly szépen örökítette meg az irodalomban, s Erdély legszűbb s legszellensebb székely hőgye, gróf Kendy Katinka, gróf Andrásy Gyuláné, viszont gróf Mikóknak volt elkényeztetette, a kiról mindig magasztalólag szóltott s rokonságunka lüszken emlékezett.

Mikor a kiegyezési tárgyalás folyt, s a szer a tárcák kiosztására került, Erdély részéről gróf Mikó van értekezett részint irásban, részint személyesen gróf Andrásy, Deák Ferenc és b. Fővívós Jozsef. Abban állapotok meg, hogy Erdélyből szükségkép tenni kell egy miniszternek, még pedig a ki a közlekedési tárcát kapja meg. De ki legyen az, kérdi Mikó? Nálunk senki sincs, a ki elben szakember. Hát te — vágott közbe gróf Andrásy, ugy is te vagy Erdély Kereszténye. Nálunk ő volt közlekedési miniszter, most téged illet. Mikó szabadkozott, hogy neki e szakban nincs tudomány. Van neved és érdemed — jegye meg Andrásy, s a tárcakerdes eldőlt.

Mikor 1863-ban a székényi alkotmányellenes erdélyi országgyűlés ki volt hirdetve, gróf Mikóék megkérdézték gróf Andrásy, Deák Ferencet és Tisza Kálmánt: ha bemennének e sba? Andrásy és Tisza Kál-

mán a bemenetelt ajánlták. Nem kell elhagyni a küzdött — mondk — az gyengeség lenne; bemenni és alkotmányos legyverrel legyőzni az ellenfelet. Deak ugy nyilatkozott, hogy az erdélyi viszonyokat Mikóék legjobban ismerik, ezek eltérők az anyaországéitól, állapítsak meg politikájukat ok. A magyarság nem ment be, s az mentette meg a magyar államegység integritását.

Magyar miniszterelnöksége s bécsi külügyminiszterége alatt Erdélyre mindig óber figyelmenl volt. Jóságigazgatója, Ernőy Sámuel, kedvelt bizalmas embere évről-évre személyesen vitte fel hozzá bírtokai jövedelmet, s a magányügyek elintésésén kívül magát általa az erdélyi dolgok állásáról a legnagyobb részletességgel informáltatta: kérdéseket tett neki, megkérdette a szász és román nép érzülete, panaszai s igazgatási iránt, a pártok erejétől s a magyar erdélyek mily irányban fejlődéséről stb. Órák teltek el, a míg a gróf mindenről tájékozta magát; néha ézeneteket küldött Erdélybe egyesekhez, tudatta nézetét a napikérdésekre nézve, s ha valamelyi törekvést nem helyeselt, attól óvta az erdélyieket; különösen figyelmeztet báró Saganára s magatartására hatni igyekezett. Ez ambiciózus papot féken kell tartani — mondá — mert ügyes alakoskodó s az oláhsg halgat rá.

A Bosznia és Hercegovina elfoglalását Ausztria-Magyarországra nézve életkérdésnek tartotta. Ehez egyenes joga van a magyar koronának és királynak. A Balkán-félsziget lakóit nem szabad orosz protektorátus alá jutni engedni. Magyarország tenn

Gyula, akinek elhunytá, minden magyar ember kedélyét gyászba borítja.

S e vegyes érzés: az emelkedett és borongós, kitetszik az egész közgyűlés menetén, melyet bizvást nevezhetnénk a „tudomásul vétel” közgyűlésének, halogya a „Horgosi-Kárász”-féle alapítvány nem hozott volna bele némi kis hullámvérést, amint hogy rendszeren mozgalmassabb képet nyer a tanácskozás mindannyiszor, valahányszor valami állást kell betölteni s e fölött szavazással dönteni.

E szavazásnak — s nem a tárgysorozatoknak — köszönhető az is, hogy a közgyűlés két nap délelőtti vette igénybe, mert hogy a többi úgy látni nem volt valami nagy érdeklődés, ezt legjobban a második nap győres benepesült széksorai mutatták, melyek előtt *Sima Ferencz* aztán pásztor alkalmat vett magának, a maga hazaius frázisait patogatni.

A gyűlés felolvasat következőkben aduk:

Zsilinszky Mihály főispán 10 órákor az újonnan alakított törvényhatósági bizottság tagjainak üdvözlése mellett megnyitja a tavaszi rendes közgyűlést. Tárgysorozat előtt megemlékezik a hazánkat gróf Andrássy Gyulának f. hó 18-án bekövetkezett halála által érte nagy veszteségéről, mely a hazánkat a Kárpátoktól az Adriai tengerig polgárainkban méltó szomorúságot kellett. S a megboldogult jelentőségének és nagyságának méltatása után felolvassa, hogy a közgyűlés róla való megemlékezését jogszabályban örökítse meg s részvételt fejezzen ki a halálára a család tagjainak. Mely felhíványt a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Ezután következett a kitűzött ügyek tárgyalása.

A felolvasott alispáni évkönyves jelentés tudomásul vétele után *Stomzer* Sándor alispán a közg. Bizottságban egy helyettes ügyész megválasztását felhívja, mire *Majzik* Lajos ügyvéd, megyebiztosítási tag egyhangúlag helyettes ügyészt megválasztotta, ki is az esküt nyomon le vette. Úgyzint az alkotmányi tettek le az esküt a vármegye főszolgabírái és Szentes város főkapitányai, mint az erdőrendelői ügyekben első fokú intéződé bírák is.

Ezután több helygyminiszterileg jóvá-

hagyott szabályrendelet, a Csanyon és Sándorfalván engedélyezett két gyógyszerára vonatkozó rendelet bejelentése következett, melyek a szokásos „tudomásul vétetik”-kel intéztettek el.

A tárgysorozat 11-ik pontja egy kis választási mozgalmat idézett elő, mert ezen pont alatt került elintézés alá a „Horgosi-Kárász-alap”-nál üresedésben levő egy ösztöndíjas hely betöltése tárgyában kelt alispáni jelentés. Hét pályázó jelentkezett az egyetlen ösztöndíjas helyre, kik közül az állandó választmány négyet ajánlott elfogadásra, mint olyannak, a kék az alapító által megkívánt minden feltételeknek megfelelően s ezek *Somodi* József VIII oszt., *Boda* János V, *Molecz* Béla és *Magyar* Lajos VI. osztálybeli gimnásiumi tanulók. *Zsilinszky* főispán az állandó választmány által ajánlottak közül egynek megválasztása végett a szavazást elrendelvé, a *Föld* János elnöklete alatt kiküldött szavazatszedő bizottság jelentése szerint, a vármegye közgyűlése, 43 szavazattal az alapítványi helyre *Magyar* Lajost választotta meg.

A szavazatszedő bizottság eljárása alatt felfüggesztett közgyűlés ezután még csak a tárgysorozat 12-ik száma alatt foglalt ügyet intézte el akként, hogy Szabocsmegye a íratra folytat a közigazgatási tisztviselők kivévése ellen a képviselőkhöz intézendő felirati javaslatot elfogadta, s annak az összes törvényhatóságokhoz, úgy a vármegye összes országgyűlési képviselőihez megküldését s e végből kinyomatását elrendelte, — s ezután a közgyűlés fél 1 órákor befejeztetett azzal, hogy másnap d. e. 9 órákor folytatódik.

A közgyűlés második napján az előző közgyűlés könyvének felolvasása s hitelesítése után elintézték a meg hátralevő összes ügyet.

Mint fontosabb megemlékezést érdemelnek ezek közül a következők u. m. Zemplénmegye a íratra a honossági törvény 31-ik §-ának módosítása tárgyában, melynek folytat elhatározatott, hogy Csongrád vármegye is felir a képviselőkhöz. További helybenhagyott Szentes város 1890. évi költségvetése, több rendbeli utasítások mellett.

Elutasították Csako Lajos és társainak Szentes város képviselőtestülete által két éven átli maránk levágásának korlátozása tárgyában alkotott szabályrendelet ellen benyújtott felbontása. Úgyzint az Csik Kovács József és társainak felbontása

is a regálejog berlete folytán a kaszinó, első 40 as kör, és a gazd. és iparoskörnek adott kedvezmény ellen. Jávahagyott Mindszent községnek a szentes-h-m.-vásárhelyi vasútépítés költségeire 100 ezer forintot és Szegvár községnek ugyanerre a célra 30 ezer forintot felajánló közgyűlési határozata. — Ezeket kívül a többi tárgyi határozata. — Ezenek kívül a közgyűlés minden vita nélkül egyszerűen tudomásul vették s e napon a közgyűlés 11 órákor véget ért.

Tisztelgés a főispánnál.

A f. hó 20-án a vármegye közgyűlést megelőzően mozgalmak képe volt a megyeház kistermének.

Ott gyűltek össze azok a megyebizottsági tagok, akik a főispán személyében, a butorul megtamadott és lábbal tiport tisztesség védelmére kívántak tüntetni, tiltószóval utasítva vissza minden oly feltevést, mintha a vármegye többsége, bár egy pillanatra is azonosítaná magát ama durva támadásokkal, mikkel — a főispán személyében — a közeletli tisztességet és tisztaságot — akarta a „Szentesi Lap” beszennyyezni.

10 órákor együtt voltak a tisztelgők s valamivel előbb bírtuk be a nagyterembe s *Sima* Ferencz, hogy az egybegyűrt megyei képviselők nagy szántuk láttára, szégyenkezve visszatérőül az alatt csoportosult, mintegy 10—12 főből álló szűk táborába, az öt magillető környezetbe.

Néhány perccel ezután, a nagy termen keresztül vonultak be a tisztelgők, *Novák* József orsz. képviselő, megyebizottsági tag vezetése mellett a főispáni elfogadóterembe, mely a nagyszámban és minden párttekinet nélkül megjelent megyei képviselőket alig volt képes befogadni, úgy hogy többen a nagy terembe vezető sarayos ajtó közt maradtak.

A tisztelgők közt voltak megyei és városi közeletünk szőlőpi: *Novák* József orsz. képviselő, *Fekete* Márton főigazgató, *Kiss* Zsigmond, *Sarkadi* Mihály polgármester, *Nagy* Imre tanácsnok, id. *Sarkadi* N. Mihály és számosan a független, gaddalkodó osztály tagjai közül; s aki e diszes gyülekezeten látta és látta azt, hogy ez a tüntetés csakugyan egyesíti a pártokat, mint ahogy az másutt is egy oly közkincs védelmében, mint a *tisztesség* nem is lehet: lehetetlen, hogy kelle a jobb jövő reményben ne telt legyen el; lehetetlen, hogy ne vívódott volna elméjében a gondolat:

„Milyen szép egyetértésben élnek e vármegye, ha végkép megszűnt volna egyetlen átkától, a párt nélküli vezértől s ez egyetértésben mely sok szót, a nagyot volna képes alkotni!

D: gondolatok mit féle tereli az úriapsg további menete.

A főispán iróla sarayos ajtaján ki-lik, és köztve az alispán által, az egybegyűrt képviselők hírnas dírgó éljense közt lép be a főispán az elfogadóterembe, hol a tisztelgők nevében, *Novák* József orsz. képviselő, a következő szövegben árgonult és átértett beszéddel üdvözli:

Méltóságos főispán úr!

Csongrád vármegye köztörvényhatósági bizottságának nagy számmal egybegyűrt tagjai, kiket ez alkalommal szerencsén van méltóságod elé vezetni, eljöttünk, méltóságodat azon alkalommal, mikor az új képviselőtestület, a megjelölt tisztújítás óta első rendes közgyűlést tartja és közhazsnú tevékenységét, az alkotás munkáját komolyan megkezdi: szívből üdvözöljük.

A közpályán működő férfiak utja sok

nem állhat, mivel az orosz déli oldaláról határozottan jut. Ezt háborúval is meg kell akadályozni az osztrák-magyar monarchiának. Gróf Andrássy azt oly határozottan követelte, hogy ebben alkot nem ismert. Az occupációk Erdély keleti határszéleit inkognitában jirta be, s személyesen szervezett meggyűződés az ottani állapotokról, a szorosok és szélesség hangulata felől.

A honvédség felállítását Andrássy államférfi legmagyarabb koncepciója s alkotása. Csak az ő merészsege s a király benne való bizalma hozhatták azt létre. A kard, boj és a tisztárg, a honvéd egyenruha, magyar vezényelő és több más mennyi küzdelembe került, ébeszelte ő a nehézségeket mind bizalmas embereinek, de előker erintven azok legelőbbje, én meg nyilvánosság elé hozhatták nem tartom, idővel ez is lehetségessé válik.

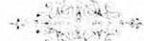
Mikor becsi magas állásnak elhagyása legelőbb hírbe jött, erdélyi barátai, okát kérdezték s gróf Andrássy az ő szokott könyvedséggel azt felelte: Semmi sem tarthat örökke, ly konglomeratum legelőbb külső kormányát — a minő Ausztria-Magyarország — kéne avig vinni elég volt. Kifaradtam s elkötöttem gyermekeim vagyonát nagyobb reszet. Hája pihenem és külgymnizsterségem sok káraít visszavonulásban potolnom.

Mikor becsdéli havasi bírtokát Erdélyben megvette, okát kérdezték. Mit fog tenni a jense eső város helyen oly nagy világ-embereké taggatták barátai. Ép az elől a nagy világ elől akartam, legalább egy időre,

menekülni — felele — a mit ti oly nagyra becsültök, de a mivel én már utic megelégedtem. Úgy fogok ott élni nyáron át, mint vadonban szokás magamra, enyéimmet, a nagy város faladt gőze helyett a havas elűtő óda levégőjében. Jóságigazgatói le akarta róla beszélni, azzal, hogy nagy árat kérnek érte, járhatatlan az utja, rossz a körös-körül lakó oláh nép s epületen foglyujtók. A gróf hallani sem akart akadályokról. Vegye meg ön, akarom: — ez volt a rövid válasz. A fizetés az én dolgom. Mint erdélyi bírtokos csak megillet enzem, hogy egy kis nyári menhelyem legyen. S Heszdt a grófe lett, a gyulai hívasvilek legregényesebb pontján, óserdők teurvidékén, Kolozsvártól 3 órányira, a hol néhány éven át a gróf magának kényelmét kerentve, esőndben töltötte el nyári hónapjait. A mult nyáron már sokszor riasztotta fel a kolozsvári távívda Magyarország közönségét a gróf betegsége hírével, míg a febr. 18-iki volozai sürgöny s dallás magyar halálának tudatásával gyászba borította a magyar fővárost s a nemzet szívet.

A Nagy Lajos és Mátyás király kori Magyarország utáni aspiráció nagy képviselőjének ma zárta le szemét a halál. Vajha ne záródjak koporsójába szép történeti ideálja is!

Jakab Elek.

küzdalmen vezet keresztül mindenütt annyival inkább vármegyénkben, ahol az ellentétek olyan kirívók.

A harc hevében erősebb fegyver, elesebb nyilak használata is szokott előfordulni, de a mérgezett nyilak használata minden nemesebb harcban ki van zárva, míg itt igen használtattak ily mérgezett nyilak és sajnálattal kellett tapasztalunk, hogy a közérdek előmozdítása iránt a legutóbbi időkben folytatott küzdelmeinknél ezen örök morális törvény nem lett mindenkiben megtartva.

Méltóságod állása, mint főispán nagyon exponált és mindnyájan tanui voltunk, hogy ez állásban nemcsak mint főispán, de mint ember méltatlan támadást kellett szenvednie, meg nem érdemelt bántalmat tűnie.

S épp ezért, mert a köztörvényhatóság tagjai lehetetlen hogy tiltakozó szavukat fel ne emeljék azon személyi jellegű megtámadás ellen, eljöttünk, hogy méltóságodat biztosítsuk arról, miszerint a vármegye javára irányuló nemes törekvéseiben hiven, odaadással fogjuk mindenkor támogatni.

Méltóságod elismert neve, kitünő érdemei és eddigi közhasznú tevékenysége bizalommal tölt el bennünket és annál is bizalommal ezennel kifejezést adunk, arra kérjük: vegye minél nagyobb mértékben igénybe a mi közéltre szolgáló működésünket s legyen meggyőződve, hogy a vármegye javára irányuló törekvéseiben a legnagyobb áldozatkészséggel, érdekesen fogjuk mindenha támogatni.

Az isten tartsa meg méltóságodat. Adjon erőt és kitartást a küzdelemben. Eljen!

Többször szakította félbe és magvas, rövid üdvözlő beszédet a tisztelgők eljennéi, mely a beszéd végzetével percekig rengette meg a terem falait.

Az eljenzaj csillapultával aztán Zsilinszky Mihály főispán válaszolt.

Sajnáljuk, hogy e minden ízben erőteljes férfiaságtól dúzadó beszédet — mert kéziratban nincs meg — nem közölhetjük szó szerint és csak úgy kell azt visszaadnunk, ahogy emlékeztetünk megragadta.

Beszéde elején a főispán láthatóan küzdött meghatottságával, de aztán hangja megécsesedett és miután szívélyes szavakban köszönte meg az üdvözlő szónok beszédében a személye iránt nyilatkozó jó indulatot, így folytatta:

„Engedjék meg, hogy szónokunk nyilatkozatát ne annyira a főispán iránti bizalomnyilvánításnak, mint inkább azon méltatlan megtámadás elleni önmagunk tiltakozásnak tekintsem, melyet egy helybeli lap csekély személyem ellen, mindenki által ismer: indokból, inténi jónak látott.”

Elmondja ezután, hogy — ha az illető lap ezzel azt akarta elérni, hogy a vármegye közönségét ellene hangolja, akkor ez a tény, hogy a megyebizottsági tagok ily impozáns számban jelentek meg — elég nyomatékos válaszi fog neki szolgálni; de ha az volt a célja, hogy őt, a főispánt, a törvényt, az igazság és becsület utjáról elterelje, melyet önmagának kitűzött, akkor bizonyos, hogy szintén nagyon meg fog csalódni.

„Az megtörténhetik — folytatá beszédét — hogy egy vagy más intézkedésben, az emberi gyarlóságnál fogva, köteletlenség lesz észlelhető; az is megsejthetik, hogy a vármegye egyes községeiben, szintén az emberi gyarlóságból kifolyóan, hibák követettek el; de egyről biztosíthatom önöket: arról, hogy a vármegye felvirágoztatására irányuló törekvéseimben a törvény, igazság és becsület által kijelölt útról sem fenyegetés, sem diszkrét, sem hiúság, sem gyávaóság által eltérítetni nem engedem magamat.”

Leles eljenzés szakította itt meg a főispán beszédét, melynek csillapultával így folytatta:

„Az igazság és tisztesség, melyeknek nevében önök most szavukat felemlik, nem lehet talajdon azoknak, akik azt sárbólalással vélik megvédekezhetni. Az igazság olyan, mint az ég harmatai: csak akkor tiszta, ha tiszta kehelybe hull. Tiszttálan edényben sárú változik az is; és ugyanez áll a jellem-tisztaságról is!”

Helyeslő moraj zúgott végig a termen e gyönyörű költői, de találó hasonlatra s miután a főispán még hangsúlyozta, hogy a tisztujítás igazságos keresztülvételével reá hárított érdem leginkább a vármegye köztörvényhatósági bizottságának érdeme, melynek hazafias, lelkes segélye nélkül az nem lett volna oly kitünő eredménytel meg-ejthető, beszédét így fejezte be:

Legyenek meggyőződve arról, hogy további működésben is hiven fogom követni lellem azon belső sugallatát, mely szerint az én egyéni dicsőségem egy a vármegye dicsőségével, szegyenem egy a vármegye szegyenével. Ez utóbbinak elhárítására irányuló törekvéseimben számított minden igaz férfinak segítségére, számitok különösen önöknek azon érdeklődésére, szives barátságára, melyet ez alkalommal is irántam tanúsítottak. Fogadják meg egyszer, háts köszönetemet!”

Száni nem akará eljenzés követte a szép beszédet. A főispán többekkel kezét fogott s aztán véget ért a tisztelgés.

A képviselők kivonultak a nagy gyűlés-terembe s mindeniket fogva tartotta a főispán beszédében rejlő azon igazság, hogy az ő dicsősége egy a vármegyével, valamint a szegyenben is osztályosok kell hogy legyenek.

És ezt az igazságot jó lesz soha szem elől nem tévesztetni. Jó lesz fontolóra venni azt, hogy aki elég bátor a főispán tekintélyét erőszakos durvasággal megcsontítani akarni, ezzel a vármegye törvényhatóságának tekintélyét ássa alá úgy fölfelé, mint lefelé.

Szívlelje meg ez igazságot minden igaz férfiú és akként bányon el a durva támadóval, ki a tisztesség ellen tör, alásva ezzel Csongrádvármegye tekintélyét, jó hírűvét, becsületét!

Ujdonságok.

Szentes, 1890. febr. 23.

— Az ármentesítő társulatok részvéte.

Vármegyénk összes ármentesítő társulatai sietnek leróni a kegyelet adóját *Andrássy Gyula* gróf hull teteménél. Azonfölül, hogy részvételük fogják tolmácsolni az elhunyt család fájdalma fölött, a temetésen is részt vesznek, miután a nagy halott a tiszavölgyi társulat ehöke is volt. A Körös-Tisza-marostársulat *Dáni József* a csongrád-süvényházit *Kaprony* és *Nozák József* orsz. képviselője és a süvényháza szegedi társulatot *Pálffy Viktor* és *Lázor György* fogják a temetésen képviselni.

— **Fegyelmi vizsgálatai.** A községi bíróságnál fölmerült rendtelenségek és visszatelesek ügyében a polgármester által kiküldött főjegyző és adóügyi tanácsnok már befejezték a vizgálatot és annak iratait is terjesztették a polgármesterhez. A vizgálat során nem csak *Tósz Bálint* fogalmazó, hanem *Farkas Benedek* községi bíró ellen is merültek felpanaszok, melyek a polgármestert arra indították, hogy a fegyelmi vizgálatot mindkettő ellen elrendelje. — A legkevesebb ez, a mit a polgármester a közönség érdekében és megnyugtatóására megtehet, mert öszintén kell kimondanunk, hogy az adott körülmények közt, mind a két nevezett hi-

vatainak felfüggesztése és helyettesítése lett volna a helyes, amennyiben a közönség nem keresheti fel többé bizalommal azt a bíróságot, mely ellen annyipanasz merült fel, hogy figyleni vizgálatot kelle ellenük elrendelni. A kiselb polgári peres ügy pedig nálunk oly számos, hogy e bíróság állandó működése feltétlenül szükséges.

— **Titkos munkatárs.** A „Szentesi Lap” a dicsőség, hogy figyelmünket egy titkos munkatársunkra hívta fel, kinek — mint ilyeknek létezéséről eddig semmit sem tudtunk. E titkos munkatárs, a kollega szerint, *Zsilinszky Mihály* főispán, ki eszerint tudtunk és akarattunk nélkül csempeszte be a vezércikket lapunk legutóbbi számába. Hát kedves kollega! Nagyon megtisztelve érezünk ugyan magunkat, ha ő méltóságát csakugyan munkatársaink közé sorozhatnánk. De mert nem úgy van, idegen tollakkal pedig nem szeretünk ékeskedni és hálalkodni, kijelentjük ezennel, hogy ismét hazudni méltóztatott *Nagyságodnak*. Kétküben, megnyugtatósára kijelenthetjük azt is, hogy a főispán nélkül is van elég cikkírők és így is elég erőt érzünk magunkban megküzdeni az ő legverszünetével és habóujával.

— **Az új tisztelbellek.** A f. hó 20-iki megyei közgyűlésen a főispán tömeges kinevezésekkel jelentett be *Igy Mójszék Lajos* ügyvédet helyettes tiszti ügyésznek, *Tary Lászlót*, a csongrádi fészoljagbírószághoz közigazgatási joggyakornoknak, *Kriszta Nagy Antalt* tiszteletbeli alszámvevőnek és *Horváth Jánost* helyettes alszámvevőnek nevezte ki az *Ónody* Lajos lemondása folytán megüresedett alszámvevői állásra.

— **Egyleti dolgok.** A csongrád megyei gazdasági egylet választmánya a mult hetekben elhatározta a közgyűlés összehívását, melynek aztán feladta volna, az egyletet regenerálni és e gróf *Károlyi Sándor* lemondása folytán megüresedett előki állást betölteni. A választmány e határozata azonban máig sincs végrehajtva s mint értesülünk — e közgyűlés egybehívását furcsa indok hátráltatja. Az egylet egy tagja ugyanis — aki kitünő itelkező képessége és erkölcsbírői szerepe által váltott magának jogot a hatalatlanságra — nem képes eszámolni az általa elköltött egyleti pénzekkel s az alelek, addig, amíg ez az egyleti tag a szükséges okmányokat számadásához meg nem szerzi, nem akar gyűlésezni. A választmányi tagok azonban nem olyan végtelen türelmek és meg akarják szorgalmazni a közgyűlés egybehívását.

— **Legujabb mártír.** Kár, hogy *Ónody Lajos* volt városi főjegyző már Csongrádon forgalja a jegyzői pennát, így nem értesülhet nyomban arról a nagy szerencseről, mely a „Szentesi Lap”-ban legujabb mártírrá történt kinevezésével érte. Hát oda kellett jutnia érdemes barátunknak, hogy ő is mártírrá avattassék; oda kell lesülyednie neki, a *Ludovika* akadémiát végzett honvéd tisztnek, hogy a „Szentesi Lap” kétségbe vonja a megyei alszámvevőre való kvalifikációját, mely pedig törvényben gyökerez? No, tiszteit barátunk, neked megesezt. A magad lemondásit csak majd kihevered valahogy a csongrádi jegyzőségben. De a mártírságot — azt soha!

— **Eljegyzés.** *Zsoldos Ferenc* gépész-mérnök, ma este tartja eljegyzését *Nagy Ferenc* helybeli kereskedő szép és művelt leányával, *Nagy Vilma* kisasszonnyal. Zavartalan boldogságot kívánunk az ifjú jegyes párnak.

— **Csakugyan üres a vasúti pénztár.** Szentes város tanácsa a f. hó 22-én tartott

ülésében intézkedett a vasúti kisajátítási ügyben érdekelt tulajdonosok részére, a szedgi kir. törvényszék által hozott végzésben megállapított kártalanítási összegek és esedékes kamatai kifizetése iránt és pedig olyaténképen, hogy az említett tulajdonosok részére megállapított összesen 6636 forintot tevő kártalanítási összeget s ennek 1888. évi január 1 től járó 6% kamatait a városi közpénztárból utalványozta ki. — Ezen intézkedés, tudva azt, hogy az 1890-ik évi költségvetésben ilyen kiadásra egy krajcár sem lett előirányozva s így a tanácsnak, — mely csak a költségvetés keretében van jogosítva kifizetéseket utalványozni, — a költségvetésben nem foglalt kiadásoknak a közpénztár terhére kiutalványozását eszközölni jogában sincsen; tudva azt, hogy a vasútépítés körül előfordult mindenemű teendőket elvégzése a vasúti végrehajtó bizottságra s nem a tanácsra van bízva, — mind a város ügyei iránt érdeklődőnél méltán szemeltsémet s tanács végzés s jogosan tehető fel a kérdés: hova is lett hát a vasutépítésre felvetett 340 ezer forint kölcsön, melyből — nagyhangú hirdetés szerint nemcsak a vasut költsége kitélik az utolsó krajcárig, hanem még 30—40 ezer forint megtakarítás is lesz? Talán az ilyen állapotok miatt kéri a végrehajtó bizottság számadása. Bár mint áll a dolog, egyszer már szeretnénk látni azokat a számadásokat.

— **A fogasztási adóberlet** 1889 ik évi tiszta jövedelme 1946 ft 44 krt tesz ki, a mint az a kezeölve az 1890 évi január 23 án megtartott elszámolás alkalmából kitűnt. Barmit beszéljen is a mi kedves lap-társunk, ez adatok nyilvánosságra hozatala miatt, melyben az ő nagy bölcsessége a város érdekei elleni törekvést lát, mi nem habozunk ezt nyilvánosságra hozni, mert a tárgyat és a tükölközés politikáját soha helyesnek nem tartottuk s jobban véjük szolgálni a közönség érdekeit akkor, ha tudomására hozzuk azt, a mit tudnia jogában áll, sőt arról az értesítést meg is követelheti s mert nem vagyunk azon tévhitben, hogy a kir. kincstár, ha a fogasztási adóberlet jól jövedelmez, bígyelje fölünk a kereseressen összekapargatott tiszta hasznos s azt elvenni igyekezzék. Dövebb fevilágosítású szolgálójának a következő adatok: Befolyt a fogasztási adókból 42646 ft 74 kr, az időközti takarékpénztári kamat kitesz 20 ft 11 krt. Ebből kifizett-tett a kincstárnak bérösszegű 38043 ft 97 kr, Feilernak a tiszta hasznos 50% a 2311 ft 44 kr és Borbély Lajos 365 ft felügyeleti díja. — Megjegyezzük, hogy a kincstár által adott 1703 ft kezelési összeg, mivel az Feilert illeti, mint bevétel nem vétett számításba, a mellyel együtt a Feiler competenciája összesen 4014 ft 44 krt tesz ki.

— **Duhajkodás.** Fene legények a csárdában *Halmi* Mihály, id. *Farkas* Sándor, meg ifjabb *Farkas* Sándor. Hármuk valának ok, kik ott mulattak a f. hó 19 en a *Szabó* Maros vásárszéli kéj ligetében, ahol muzsikás társukkal *Zentával*, valószínűleg a keresetfelett keveredtek úgy mulatozás közben háborúba, mely hogy mindenben egy igazándi háború kinézésével bírjon, a *Zenta* meleg véret vették esapra, mely pirosan festette meg a küzdőt homokját. A sebestült futásban keresett menedéket három duhajtársa elől s véres nyoma tette figyelmessé az esete az arra járó rendőrt, ki nyomban jelentést tett a duhajkodásról a főkapitánynak.

— **A főkapitány figyelmébe.** Már lapunk múlt számában írtunk arról a türehtelen hatósági intézkedésről, mely szerint az utkaparó uraságok a reggeli órákban épp piac idején söprik a keramit utat, felkavarva ezzel az ut szennyét-porát, az akkor tönre-

gesen járó-kelő közönség megbotránkozására. Úgy látszik, felszólalásunk sikert fölékre talált s épp ezért ez alkalommal a főkapitányhoz fordulunk ez ügyben komoly figyelemztetésünkkel. Tegnap reggel ugyanis az utkaparó uraságok ismét rettenetes port csaptak a piactéren a sepréssel s miután ott épp en az élelmi cikke piacra van, az pedig türehtelen állapot, hogy az élelmszerek e felkavart szennyel fertőztetve jussanak a fogyasztó közönség kezébe, felhívjuk és rendtelenségre a főkapitány figyelmét azzal, hogy annak megszüntetése iránt erélyes intézkedést tegyen. Úgy hisszük, hogy az utseprés nem az utkaparó urak kényelme, hanem a közönség és köztisztaság érdekében történik s épp ezért ezt a munkát elvégezhetik az esti órákban is, főleg nálunk, ahol 8 órákor az utcák már egészen néptelenek. Esti 8 órától tízig befejezhetik a seprést s akkor még reggelig alhatnak is eleget. A közönség pedig annyit mindenesetre joggal elvárhat, sőt megkövetelhet a hatóságtól, hogy első sorban iránta legyen kellő figyelemmel.

— **Veres kereszt.** *Sarkady* Mihály polgármester, mint örömmel értesülünk, erőlyesen hozzáfogott a szentesi vörös kereszt egylet megalakításához. Az alábbi izek már ki vannak bocsátva s maga a polgármester egyike a legbuzgóbb taggyűjtőknek. Így aztán reményünk van, hogy ez az egylet nagyon rövid idő alatt megalakul nálunk, annyival inkább, mert a megyei egylet megalakítására is meglettettek a szükséges lépések.

— **A szorgalom jutalma** Egy szép öszezű alapítvány és ezzel egy tehetséges tanuló sorsa fölött döntött a most lefolyt megyei közgyűlés. A *Hargosi Károly* sz. file alapítvány ösztöndíja az, mely kiváló képességgel, de szégyensorsu tanulóknak 500 ft évi segélydíjt biztosít s így lehetségessé teszi, hogy az illető, azzal gondtól menten fejjeze be tanulmányait, magát e vérmegye és a haza derék fiává képezze. Az ösztöndíj *Magyar* Lajos szentesi születésű, 6-ik gimnáziumi osztályú tanuló nyerte el, mint egyike a legtehetségesebb pályázóknak.

— **A mulatság vége.** Meg se áldotta Ny. J. iparosság, mikor a f. hó 15-iki iparos ifjúsági bála nagy gonddal kikenekedett, hogy — ha csak pár órára is — a rendőrségnél fogja kipihenni a táncvigalom fáradsáimat. Nem is esik vala meg rajta ez a szégyen, ha a cimborájának, L. L. iparosságának olyan kivánatosan szép zsebzőrája és varratos keztűje nésen. De hát volt s hogy volt — ez a körülmény olyan csábos hatással volt rá, hogy nem állhatva ellent lelke vágának, elvette társától e két kívánatos portékát. L. L. azonban szintén nem vala rest. Szövetkezett egy társával, s ketten közrefogván a zsebzőrára és keztűre vágyczó társukat, szépen bekisérték a rendőrséghez, hol töredelmes bűnbánattal adta vissza az eltulajdonított tárgyakat, miket bírnia, ah, oly rövid ideig adatot!

— **Rendőri szervezet.** Hirt adtunk arról a nagyszabású memorandumról, melyet *Aradi* Kálmán főkapitány dolgozott ki a rendőri szervezet tárgyában. A főkapitány azóta egy kis körutat tett. Meglátogatta tanulmányutjában Vásárhelyt, Szegedet és Szabadkát és e városokban szerzett tapasztalatát okulva, újabban némi módosítást tett szervezeti memorandumán, amennyiben a rendőrség létszámát 9 rendőrről szaporítani véli a közszolgálat érdekében. E módosításra még visszatérünk.

Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis h. 11.45 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — vers. roben- und stückweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Dépot 6. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Irodalom.

„A legújabb kor története”. *Maravali Henrik* e kiváló történelmi művéből, mely mintegy folytatásaként a *Ribáry-Molnár-Maravali* testvér világtörténelemnek jelen meg a *Révai* festévek kiadásában, füzetes vállalatban, most jelent meg a második füzet. *Maravali* Henrik, egyik legkiválóbb és legavatottabb történetírónk, e munkájában a jelenkort 1825-től 1880 ig öleli fel s e második füzetben a *Révai* kortól *Franciaországban (1824—30)* befejezve, „a júliusi forradalom korának” történetét kezdi meg, abban a világos, tárgyilagos és vonzó modorban, mely történelmi munkáit jellegzi. A kiadó *Révai* testvérek nagy szolgálatot tesznek a hazai történetírásnak e mű füzetes kiadásával, melynek ára (füzetenként 30 kr. s egy-egy füzet 40 nagy nyolcadéret oldal) oly rendkívül olcsó, hogy bárki könnyen megszerezheti. Az egész mű 3—3 hét időközben megjelenő 20—25 füzetet ölel fel és nem csak szaktudósoknak, de minden művelt embernek olyan élvezetes olvasmányul szolgál, hogy nem ajánlhatjuk eléggé olvasóink szíves figyelmébe. Előfizetési díjak vagy megrendelések a kiadóhivatalhoz küldendők: *Révai* testvérek, Budapest, Váci-utca 1.

A „Hét” Kiss József hetilapja most megjelent hetedik számban Lovonovics Hollósi Kaméllának, az e létén elhunyt híres énekesnek arcképet közli, melynek eredetije a Barabás művész önjá alól került ki. A kisérő cikket *Vadány* Károly írta, aki a művésznő szalonjáról pár év előtt nagyrészt felolvasást is tartott a Kisfaludy-társaságban. A „Hét” első költeménye egy nagyszabású cikksorozatot kezd meg: „Társadalmi levelek” címmel. Menenius Agrippa tollából; mely név alatt a magyar publicistika egyik legelőkelőbb tagja, kitűnő és finom stílyban bővelkedő jellemzet adja a mai társadalmi életnek. *Tóth Béla*, a magyar journalistikának legerősebb embere, „Halál” címmel egy poétikus visszaemlékezést közöl, mely mindenkinél, a ki előlvasa, hosszú időköz fog emlékeztetben megmaradni *Bárony István*, régi generációk térszíné, s „Vadorzó” címmel ragyogó leírását adja az erdők februári életének s ama romantikus bolyongásnak, a melyben a hegyvidékek bátor vadászainak részük van *Jékői Aladár*, langolatos költeményt írt, melynek címe „A parkban” *Guy de Maupassant* től, bájos és megható történetet és a füzetben „Özveg” címmel, egy eklei írónak kitűnő fordításában. *Kenedi Géza*, a „Pesti Hírlap” szerkesztője, „Volskáról” ad színdíj leírást. E helyek most szomorú aktualitása van: *Andrássy Gyula* gróf itt vívódott egy súlyos kórral, mely életét kiolta. A lefolyt hetek egy szellemes *Krónika* képviseli s egész esemény apró apróké, melyek az utóbbi napok eseményéhez fűződnek. — A „Hét” előfizetési ára: Egész évre 10 forint, félre 5 forint, negyedévre 2 ft 50 kr. Egész számban 20 krajcár kaphatók a kiadóhivatalban (Hornvánszky-leve akad. Könyvtársaság, akadémia utca 2 sz. a.) hova az előfizetési pénzek is küldendők.

(Jókai Mór a „Pesti Hírlap”-ban) Nagyvénünk, kitől a „Pesti Hírlap” február 2-iki száma „A kajmános hölgy” cím alatt közölt kitűnő humorisztikus tárcát, ezennél sürűbben fogja ezt a kiválóan művészi lapot dolgoztatni fölkeresni, részint novelláival, részint egyéb tárcakölteményével. A nagyvén új munkáitárhoz méltán szeresest kívánhat magának a „Pesti Hírlap” és olvasó közönsége. A lap regényesarmokában most kezdődött a „Furesz adományok” cím alatt *Hugh Conway* angol írónak egy rendkívül érdekfeszítő regénye *Middon* t. olvasóink figyelmét felhívjuk ezekre, egyuttal megjegyezzük, hogy a „Pesti Hírlap” kiadóhivatala (Budapest, Nádor-utca 7.) egy levelező lapon nyilvánított chajra mindenkinél szívesen küld egész héti mutatványszámokat, ingyen és bérmentve. A lap előfizetési ára különben egy hónapra 1 ft 20 kr.

A mig él, barátja marad a „Képes Császári Lapok” című szepirdalmi, ismeretterjesztő, képes hetilapnak, a ki gazdag tartalmával, gyönyörű képekkel megismerkedett. E lap előfizetési ára egész évre 6 ft, félre 3 ft, negyedévre 1 ft 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagy-korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legelőszérűbben postátalányon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványszámokkal. A legújabb szám következő változatos tartalommal jelent meg: *Kassári Dániel*. (Eredeti regény a „Képes Császári Lapok” számára. Folytatás.) *Jókai Mór* től. — *Másvilágon* (Költemény.) *Gáspár Imre* től. — *A gyermekek sorsa a pogányoknál.* O—U. — *A kék a multnak élgek.* (Nemirovics-Dancsenko *Iván* beszélye. Oroszból fordította *Károlyi Gyula*. Folytatás.) — *Vihar a révben.* (Elbeszélés. Folytatás.) *Prém József* től. — *Nehéz napok.* (Költemény.) *Lévay Mihály* től. — *A szokás.* *Karossa Belső* től. — *Gyilkos szerelem.* *Erzseket* től. — *Mindenféle.* A hét tükre. (Csevegés.) *Meisztártól.* *Képeinkhez.* *Irodalom.* *Mutatlások.*

CSARNOK.

Nagyságok.

(Apró emberek: nagy férfiak. — Csáky miniszter-jedelmé. — A kis náiva. — Hogy terem a mártír. — Kényszeredett polgármester. — Az első igazság. — Kossuth buja. — Irodalmi szótár. — Öndicséret és illatszér. — Vegszavak.)

Ha az olyan apró-cseprő emberekéről, mint annyian Zsilinszky Mihály főispán, történetíró és akadémikus. apróságokat írnak: misem természetesebb, hogy az olyan nagy férfiakról, mint Sima Ferenc végeztet neptanító, a történelem nagy dolgokat jegyez fel, hogy nevüket megörökítse az utókornak s a késő unokák majdan okuljanak a magasztos, nagy férfi példáján.

Hadd örökítem meg én e nagy tetteket, hadd legyen enyem az erdem, hogy e dicső férfi nagy vonásait betűbe rögzítem, megóvva így a feledés mohálat.

Jó Csáky Albin gróf kultuszminiszter olvassa a „Szentesi Lapból”, melyet a magas kormány tagjai mindannyian járhatnak ingyen, az „apróságokat” és reméltem ejtve ki kezéből a nagy Sima Ferenc lapját, homlokára csap:

„Mit tettem, mit tettem! Zsilinszkyt hívtam meg a kisdévodó törvényjavaslat anketijére! Zsilinszkyt, mikor ott van a vármegyében Sima Ferenc, a nagy Sima, a kitűnő neptanító és 50-60 mindenyegyház! Nem, ezt a szegényt soha sem beverem ki! Be kell adnom a lemondásomat, ha csak

Pillanatilag gondolkodik a aztán a következő táviratot küldi el:

„Sima Ferencnek, a nagyknak. Szentesen.”
„Kegyes elnevezést kérem, amiert bator voltam, tévedésből, az ön nagybeszű szemelynek mellőzésevel, Zsilinszky Mihályt hívtam meg a kisdévodó törvényjavaslat tanácskozáisra. Biztosítom, hogy ily tévedés többé soha sem követek el. Bocsanat, ezer bocsanatt! Csáky.”

S a nagy férfi mehebesatott a miniszternek, mert ő nagylelkű.

„Lassabban a testtel!” mondja a nagy férfi. Hsz azt a vezéréket maga a főispán írta a „Szentesi és Videkébe”, hogy onnaga zenghesse el a mult évi vármegyeyé tisztújítás alkalmával nyilvánult: de azóta nagyon is megvedlett több szegnek áradozó ragaszkodását az ő személye iránt.

Tisztelt férfi! Ön nagy, dicső, esalhatatlan és biba nélkül való, de rettenetesen naïv; olyan, akár egy úszódrága vándortrupp 25 tavasz megert návjaja, ki — bár — kézen ment keresztül és két kezzel téptesszuratta a szerelem üszeli virágát — meg mindig szent hittel van elvele a maga náiv volta iránt.

Hát azt gondolja: ezzel most már „kard ki, kard” rohan az a főispán, hogy önnék e bárgyú föltevése ellen hirtáplag tiltakozva, medőse polemikába keveredjek?

Oh, szunkta stupiditás! milyen élnyühetetlen a te náivságod, melyet isen továbbra is tartson és növeljen nagyra benned, a komkommó kedvelők lelki gyönyörűségére!

Valaki azt kérdezte tőlem: „Hogy terem a mártír?”

Hajdanán szörnyű kínszenvedéssel váltotta meg magának a jogot egy-egy rajongó, ma már a következő recept szerint készülnék ezek a jólsékek:

Vegy egy tetszesszerű esongrádmegyey vagy szentesvárosi hivatalnokot, mondás le a hivatalról, neveztesd ki a főispán által egy más hivatalra, melyet ismét egy harmadiknak a kedvért, néhány hét múlva elhagy; avagy folyamodás, ha megyey hivatalok az illető nyugdíjára — add be azt az egyet Sima Ferencnek, aki rögtön, egy siralmas jerelemig hig szószában találja fel a „Szentesi Lapban” 4-és kész a — mártír.

De van a mártírságnak egy más faja is: a kényszeredett polgármester.

Az ilyen egyen a nagy Sima Ferenc következőleg írja körül:

„Szentesi város polgármestere, tisztá állásából kifolyólag, kenyelelennék ezri magzat a tisztelgek sorához csatlakozni.”

Segény polgármester, aki kenyelel van bár egy pillanatra előfordulni Sima Ferencből, a nagy férfiatól: kenyelel vagy nélkülözni a kegy sugarának azt az intenzív melegét, élető beveté, mely e vár-

megyének és városunk egén tisztán és fényesen tündöklő naphól áradt eddig rád, hogy — tisztá állásodból kifolyólag — „annál az urnal,” annál a parányi kis Zsilinszky Mihálytól tisztelegi, ki a Sima Ferenc nagyságával szemben semmivé törpül!

Szegény mártír! Szegény polgármester!

Egy fény sugar!

Önkénytelen felvilanás ugyan, de azért mégis csak fény sugar.

Az első igazság, mely nagy idők óta a „Szentesi Lap” hasábjain megjelent.

A nagy Sima Ferenc föltétlenül visszautasít minden összehasonlítást ő közötté és Zsilinszky főispán közt.

De minek ez?

Hát akadt olyan Bedlamból elszalasztott örut, aki csak gondolna is arra, hogy Sima Ferencet Zsilinszky Mihályval összehasonlítsa, közöttük párhuzamot vonjon?

Matassák meg nekünk ezt a csodálényt, mert Barnam az ilyen emberből kinecselt tudna kiverni s e kinecselt talán fel lehetne használni a Szentesi város elendrián háztartására fordított haszontalan kiadások fedezetéül.

Fajdalom! nincs ilyen!

Nem akad, aki ily merész összehasonlításra vállalkoznék. Meg maga Sima Ferenc sem.

Te mondád: Dandin György!

A „Szentesi Lap” f. évi 23-ik számát tartja kezében a nagy számozott, Kossuth Lajos és szörnyű indignációval olvassa belőle a hirtáplapíró tisztesség ellen elkövetett ama gyilkos merényletet, mely a nevezett számban „Lassabban a testtel!” cím alatt terjed.

Javában olvas és javában szörnyűködik, mikor sürgönyt hoznak neki.

A sürgöny Szentésről jött, egy bizonyos nagy férfi küldte, Sima Ferenc, tudatva vele, hogy épp most tartott nagyatású beszédet a vármegyeház termében az ő honossága érdekében, mert nem lehet hontalan az, aki annyi jóbbágnak adott hazat, fel szabadtáván őket a testvériség és jogegyenlőségben.

A nagy számozott arcan fájdalommal rándul meg minden ideg, esendesen teszi le a táviratot az imént olvasott lap mellé és búsan felsóhajt:

„Hej, ha akkor tudtam volna!”

Nem fejezi be gondolatát, de hát ön kiegészitem.

Bizonyosan ezt akarta mondani:

„Hej, ha tudtam volna, hogy ilyen emberek is felszabadulnak a jobbság alól, mint ez a lapszerkesztő, de hogy esekeltem volna meg azt a felszabadítást!”

Előzetesi felhívást kaptam egy új közhasznú munkára.

E munka egy terjedelmes szótár, a hirtáplapíró tisztesség szótára. Szerzője a nagy Sima Ferenc.

Az előzetesi felhívashoz néhány magvas szó is van eszterka a szótár szafios mondasáiból s mert nem akarom a közönséget e pompás hirtáplapíró „Kraftausdrücke”-k élvezetétől megfosztani, íme itt közlöm a mutatványokat:

„Egy farkasoduból hangzó üvöltéssel hívja fel a közönséget.”

„Az idétlenség elmegy az onmagasztalásban.”

„Azon szemérmetlen hangra, melytől a „Szentesi és Videké” áradozik . . . ha pusztán az illető lap közvetlen és hirtvány környezetéről volna szó.”

„Kigyót, békát és vampirt kiáltanak.”

„Összes díszíténye a „Szentesi és Videkének” undok mocsarából, mint bicser kel jár és merget lehel.”

Ugy értesülünk, hogy Trippon Theodor általános ismert írodalmár, pórt szándékozik indítani e szótár szerzője ellen, a szerző tulajdonjog megsértése miatt.

Luelf, eszteri és királyi udvari illatszeryárosnál, a nagy férfi 500 palack parafát és kölni vizet rendelt meg, hogy eloszlassa maga körül annak az öndicsőítő himnusznak a büzet, melyet a „Szentesi Lap” f. évi 23-ik számában tesztjeztet, mondván:

„Ha majd a főispánnak annyi része lesz a Szentesi város előhaladása és felvirágozása iránti küzdelemben és kivívott sikereiben, mint a „Szentesi Lap” szerkesztőjének van.”

Nagy férfiak, nagy szavakkal élnek, főleg nagy végszavakkal.

S ezekben sem szükölködik a mi nagy emberünk Sima Ferenc, ki cikkeket rendszeren így fejezi be: „Nem es nem!!!” — „Soha es soha!!!” — „Harc es harc!!!”

De hát ki kért tőle fegyverszűnetet?

Senki!

Én Sem.

Nyiltér.*)

Tekintetes Szerkesztő úr!

Magam igazolása és a közönség tájékoztatása szempontjából alábbi soraimnak szives közléset kérem.

A „Szentesi Lap” ez évi febr. 16-án 21. sz. a kiadott példányának „Nyiltér” rovatában Langer Soma és Horváth Ferenc adóhivatali felügyelő uvak, a Kanász Sára féle hatgaték elárverezéséről tanúsított magamtartásáért ok nélkül megátadtak.

En ugyan nem szoktam mindenféle széljósító hangokra felelni: de hogy a becsületes emberek erélyes fellépésükért megérdemlett elégtételt nyerjenek, az eseményt a mint volt előadom.

Árverés közben egy szegény bekecses ember megvett 4 kiló szalonnát, melytől a fogyasztási illeték az elhalt által be volt fizetve. — A jámbor paraszt keservesen szerzett pénzért vett szalonnáját vitte haza felé, melyet fényes nappal az útcán, vásári alkalommal a két hivatalnok úr, minden esdeklés dacára tőle elrabolni akart. A még tartott árverés tolyamán nem tudom adózott vagy nem adózott bájtaiok nagyobb mértékben bevett mennyiségétől felhívult állapotban, az árverés színléyére jött a két felügyelő s ott hivatalos működszűben az árvaszék kiüldötteit akadályozta. Mikor kijelenttem, hogy ha árverény ellenes esekelmény forog fenn, az illetékes hatóságnál jogorvoslatot szerzekhetek, igazságtalan érzetüknek tudatában elkezdettek velem szentelenül henzegni, és én kivetettésűk végett rendőri közegét kiüldöttem. Erre a két kicatalok úr ill a berek, nád a kertet oldot, s hogy, hogy nem, valami magán zokóba kerültek; de hogy és miként, azt én nem tudom, mert nem láttam és az esetről csak akkor vettem tudomást mikor egy kulesot ismeretlen egyő kezembe adott azzal, hogy benn vannak már a fűnyók. Tyűh!! Teringett, ki lehetett az a zaklató elem, ki a szentesi fogyasztási adóhivatalnak mostani felügyelőit, és a jövő század szalonna miniszterét örök kárhözátára ítelte? Rögön intézkedtem, hogy e fontoktól szellemek és igazságok kereső hivatalnokok szaglábó élet pályájuknak visszaadassanak.

Es e tettemmel azzal jutalmazták meg hogy a házál volt s orvosságilag használt gyömbéres pálinka és bo thói vett likvereknek a fogyasztási adó alól lett elvonása s azok élvezetével nemcsak gyanusították, hanem esempesűk sikkasztókak neveztek ei a jámbor samaritánsok. — Pedig közleményük nem igaz. — Es azt kívánom nekik, hogy meg szentelen állításukat, koholmányukat be nem bizonyítják: a szentek egy kopogony, mint meghalovult két szentének a foga.

A hivatalok urakkal most egyszer es mindenkorra azzal szakítok, hogy szent orálit, kápa upatás, nem hallatszik a ványországra, még akkor sem, ha azt egy Langer Soma és Horváth Ferenc orálitja es ugatja is.

Maradtam a tekintetes szerkesztő úrnak tisztelője

Szentesen, 1890. február 21-én.

Szakál Mihály, jegyző.

* E rovatban közölték nem állal felölöséget a Szerk.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéfy Ferenc

Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Kristó Nagy Imre

I. t. 211. számú, céhház melletti háza, f. éri Szent-György naptól bérbe kiadó, vagy örök áron eladó.

Öltözék-szövetek

Pervien és doszking a magas papság részére.
szabályzat szerinti szövetek a cs. és kir. hivatali egyenruhák, veteránusok, tűzoltók, tornaegyletek és inas egyenruhák részére.
Billiárd és játékasztal szövetek. Loden, vizhatlan vadászkabátokhoz, mosószövetek, utazó plédék 4 futólló 12 frtig stb. Mindez sokkal jutányosabban, mint bárhol és csak a legjobb, kitűnő minőségben.

Stykarovszky Janos Brűnben.

Ausztri-Magyarország legnagyobb posztóraktára. Minták bérmentve. A t. szabómester urak részére a legazdagabb választékú mintakönyvek, 10 fűtőn föléli tőnévet megrendelés portmentesek. 200,000 frtos állandó raktáram és világforgalmi üzletem mellett önkényet érthető, hogy sok maradék halmozódik föl és mintához ezekből lehetetlen mintát küldönnem, így nem tetsző maradékokat visszaviszem, becséreltem, vagy a pénzt küldöm vissza. A szin. hosszóság és ár megnevezése az ily maradékok megrendelésénél feltétlenül szükséges.

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és franczia nyelven.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint helybeli lakos dr. Czukermann Soma úr lakásának egyik termében a kor igényeinek megfelelő **amerikai fogászati műtermet**

nyitottam. Foglalkozom a fogászat minden nemével és pedig készítet a legújabb **amerikai légnyomatu szerkezet** szerint a legújabb és legtartósabb anyagból — **Celluloid** — és **Kautsuk** foglaltványa **egész fogsorokat és egyéb fogakat**, melyek **egy a rágás- és harapásra, mint a tiszta és hibátlan hangkijelítésre** tökéletesen alkalmasak.

Ugyanezen anyagokból készítet továbbá **műszápadol (Obturator)**, mely által a veleszületett vagy évezett **farkastorok (Uranoschisma)** első lézet és szerzett szerencsétlen hiányos ágot teljesen helyre pótolom.

Tisztelettel felhívom a t. közönség figyelmét a legújabb **önkezelő antiseptikus**

242./Ej. 889.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszter ez évi január hó 18-án 61350./X. 889. sz. a. kelt re. dekrétumával a lovak és szekerek összefrását elrendelte. Ezen összefrás a f. vi febr. hó 16-án veendő kezdetét és tart. március hó 1-ső napjáig bezárólag.

Figyelmeztetnek tehát a város bel- és külterületen lévő ló- és szekértulajdonosok, hogy lovaikat a jelzett időben a városi aljegyzői hivatalban (kurca-parti, élegyházi Török-féle háznál) multhatlanul bejelentsek, mert az azt elmulasztók ellen, a törvény által meghatározott bírság összegnek a legnagyobb mérvben fognak alkalmaztatni.

Szentes, 1890. évi február hó 12-én.

5-3

Polgármester megbízásából
SZAKAL MIHÁLY, városi aljegyző.

Egy jó karban tartott, nyolcz léerejű **cséplő-gép lokomobillal** vagy anélkül jutányos áron eladó.

Értekezhetni: **Szobotka Adolf** haszonbérlelővel **Pusztaszereu**, u. p. Kistelek. 3-2

fogtűmésekre, mely módszer által a legrosszabb és legfájdalmasabb fogak is kitömhetők, megtarthatók.

Fogtakarítás által visszaadom a száj szagtalanúságát, úde frissességét; *a letört fogkoronát felismeretlenül pótolom.*
Műfogak kijávitását és átalakítását elfogadom.

Rendelek d. e. 9-től 12-ig.

d. u. 2 „ 5 „

Itt tartózkodásom 10 napra terjed.

Tisztelettel Gáspár.

Máriazelli gyomor cseppek,

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

Üdörlhetetlen hatóan az érzéktalanúság, gyomor gyengeség, biztos lehellet, savanyú felhőgés, szél rekedés, (Kollika) gyomor lumbó, gyomor egész, gyomor bomok és dara kezodes, túlságos élnyalakosodás, szaga, undor és hányinger esetében, megszünteti a felfúvást, ha az a gyomor eltorlásától származik, gyomor görösöt, kemény széklet, székrekedést, az étel s italal túlerőtelt gyomrot kitészítja, átúzi a hálferegőket, s egyéjít lép, vessé, máj és aranyeres hajszálaknak. — Egy üveg ára, használattal utasítását együtt 40 Kr. Keltus üveg 70 Kr. Központ szentlőrádás: Brády Károly gyógyszerész (Morvaország).

Máriazelli Labdacskok.
A Kéményes és az ázárkedés ellen, ovle az a legújabb kutatásoknak bizonyított labdacskok is, sokféleképpen használhatók, tehát ezek velenlő is vérszűrés, lelt a fenti védjegyre s Brády Károly, Kémszéri gyógyszerész nevű alk. írására, melyek minden eredeti dobozban kaphatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 8 doboz 1 ft. A pénz sülőleges behűdése után, 1 tekercs 1 ft. 20 Kr., 2 tekercs 2 ft. 20 Kr., 3 tekercs 3 ft. 20 Kr. ért. esomagolás és postabér mentesen küldeték meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacskok near ritkos szerek, a gyógyható anyagoknak összetételé minden használati utasítását fel van szorokva.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacskok kaphatók Szentesen: Podhradzky Ferencz úr a „Megráldó”-hoz, Várady Lajos úr a „Hajnal”-hoz és Ilju Várady Lajos úr az „Angyal”-hoz címzett gyógyszerüzében.

Kunszentmártonban: Szellődy Károly úr gyógyszerüzében. Országház: Pálóczy Lajos úr gyógyszerüzében.

4877./tk. 889. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Schlessinger Károly végrehajtatonk Dósai Molnár Kálmán és társai végrehajtást szenvedő elleni 400 ft. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. járásbírószág területen lévő, Szentes város és határában fekvő, a szentesi 381. sztjkben A† 2085.

rsz. a. foglalt házhelyből. — úgy a 10971. rsz. a. foglalt 1860/1600 hold kistőkői legelőből Dósai Molnár Kálmán, Károlyt és Pált illető részekre, — s illetve a végrehajtási törvény 156. §-ánál fogva az egész ingatlanokra o. é. 32 frt és 74 frtban, — nemkülönben az ugyanazon telekjegyzőkönyvben A†. 6689. rsz. a. foglalt ingatlan 7/10 részéből Dósai Molnár Kálmán, Károlyt és Pált illető 3/4 része o. ért. 271 frtban ezemel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 31-ik napján d. e. 9. órákor ezen telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a meg állapított kikiáltási áron alúl is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 100/100-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazsággügy miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes érteklapirban a kikaldott kézhöz letuenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság által előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1889. évi dec. hó 31. napján.

A szentesi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság. **Temesváry,** kir. alj. bíró.

Legjobb kézi-harmonikák

1. 2 és 3 sor billentyűvel.

Hungarcseny harmonika saját találmányú acélhangokkal és bőrfőzővel, valamint mindenféle **zeneszközök**, hegedők, citerák, fűtők, klarinettek, trombiták, zenélő szelencék, szájharmónikák, okkarnák, verklük, arisztonok, madárverklük, zenélő albumok, sörös és boros poharak stb. kaphatók.

TRIMMEL N. JÁNOS,

harmonika gyárában, B. é. c. VII.

Kaiserstrasse 74. 30-25

Árjegyzőkek harmonikákról vagy egyéb zenészközökről ingyen és bérmentve kaphatók.

A SOLGALMI AFÁTSÁG (Franczia-Országy)

Donu MAGUERLONNE, prior

Főtisztelőndó Benedek rendi atyái

Fogvize, Fogpora

és **Fogpastája**

2 arany érem. Bazel 1846. Január 13-án

A legmagasabb kilátételek

Feltalálott 1373. évi BOURSAUD Páter

az

az a fajtású honvédelmi atyák

fogvizek használatá, naposkint többny

cseppek vizbe véve, megakadályozza az

gyógyítás a fogak olvaságát helyesked

szobozást és szilárdítást kitömés, a

memóriában a foghat

erősíti s teljesen egésze

gátoltatja.

a szájalatban tisztít

tehat olvaságunk, mid

dön öket ezen régi es

practicus készítménye

re felfedeztetők, az

lyük a legjobb gyógy

szert és a fogvizek ellen

egyváltó szert képe

A ház megállapított 1807 ben.

Veszprénynek.

Kapható minden nagyobb illatüzletben, gyógyszerüzben és gyógyító kereskedésben.

SEGUIN 106 & 108, rue Croix-de-Segny

BORDEAUX

Minden könyvkereskedésben

megrendelhető a pályadíjat nyert és 20

kiadást ért műve dr. Müller egészség

ügyi tanácsosnak :

a megglazult ideg- és ferfferöröl.

Portomentesen, bortéka zárva 60 kr.

értékű postabélyeg vétele után szét

48-4 küldi:

Bend Eduard. Braunschweigban.

Házeldás vagy bérbeadás.

I. tized 306-ik számú házam legfinomabb fajú lugosszőlőkkel beültetett nagy kerttel szabad kézből eladó, esetleg bérbeadó.

SONNENFELD SÁMUEL,

fakereskedő.

5-2

!!! **A ki nem tudja,** !!!
 hogy a sok hirdett gyógyszer közül melyik **felel meg leginkább** betegségeknél, az körje azonban lovelő-lapra **Nichter kiadóintézetű Lipcsében**, a köpkellet ellátott **A Betegbarát** című könyvcskét. A hozzá nyomatott hálaíratok bizonyítják, hogy a művecskében foglalt jó tanácsok követése által, nem csak ezren-meg-ezren elkerülték a hasznatlan pénzkiadást, hanem még a **vágyva-vágyott gyógyulást** is hamar megtalálták. A könyv ingyen küldetik meg.

Alapítva: 1837-ben.

STEINSCHNEIDER JAKAB

cs. és kir. szab. ágymű-gyáros,
 O. cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő
 ndv. szállója, számos kitüntetés és
 szabadalmak tulajdonosa,

BUDAPEST,

Király-utca 79., saját házában,

halmozódik a tisztelt közönség figyelmébe amlanlú dusan felszerelt raktárát az ágyműi szak-
 ma és legfinomabb paplanok, agybetetek,
 fészor és toaengerli matracok, szalmazsákok,
 pokrócok és takarók, tollak és pelyhek vas-
 batorok, továbbá szőnyegek és függönyök,
 nemkülönbön diván- és asztaltakarók, stb.

A kitanó hírben áll

WELDLER és BUDIE

fehérnemű és kelengye-gyár budapesti
 4-1 raktár.

Minden fajtaú fehérneműek, különösen pedig
 teljes kihazasítási felszerelések a legmer-
 sékeltebb árakon. **Rajzok és árjegyzé-
 kek bérmentve és ingyen.**

Bérbeadandó

a szentesi takarékpénztár piactéri házá-
 ban a f. évi április 24 ik napjától kez-
 dődőleg

egy udvari lakás

mely áll 3 szoba, 1 előszoba, konyha,
 padlás és pincze helyiségből.

Továbbá ugyanott

egy nagy utcai pince

azonnal bérbe vehető és elfoglalható.

Feltételek megtudhatók

3-1 az igazgatóságánál.

P S E R H O F E R J.-féle

gyógyszertár Bécsben

Singerstrasse 15. sz. „Zum gold. Reichsapfel“.

Vértisztító labdacok ezelőtt egyetemes labdacok neve alatt; az utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan igen sok oly betegség létezik, melyben e labdacok erős hatásként fenyésen bebizonyították.

Értizetek óta ezen labdacok általában igen el vannak terjedve, számtalan orvos rendeli azt, s alig akad család, melyben ezen kitünő háziszorból ne volna egy kis készlet.

1 doboz 15 labdacossal 21 kr., 1 tegeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentetlen utánvétel mellett megküldéssel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 tegeres labdac 1 frt 25 kr., 2 tegeres 2 frt 30 kr., 3 tegeres 3 frt 35 kr., 4 tegeres 4 frt 40 kr., 5 tegeres 5 frt 20 kr., 10 tegeres 9 frt 20 kr. (1 tegeresnél kevesebb nem küldetik szét).

Kéretik határozottan Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat kérni: s arra ügyelni, hogy a dobozok tetején levő felírás minden dobozon a használati utasításban látható Pserhofer J. nevelésével el legyen látva és pedig **veres** nyomásban.

Fagy-balszam, P S E R H O F E R J.-től, 1 tégely 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Keskeny útifü-nedv, hurut, rekedtség, görcsköhögés stb. ellen, 1 palack 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, 1 forint 20 kr.

Por lábizzadás ellen. Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldés mellett 75 kr.

Golyva-balszam, 1 üvege 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Élet-essenzia (prágai cseppek), megromlott gyomor, rész emésztés ellen. Egy üvege 22 kr.

Angol osoda-balszam. 1 üveggel 50 kr., egy kis üveggel 12 kr.

Fiaker-por, köhögés stb. ellen, 1 dobozzal 35 kr., bérmentes megküldéssel 60 kr.

Tannochinin-hajkenőcs. P S E R H O F E R J.-től a legjobb hajjavasztó szer 1 szelence 2 frt.

Egyetemes tapasz S T E U D E L tanártól, sebek ellen jókát bizonyított háziszor. Egy tégely 50 krajcár, bérmentes megküldéssel 75 kr.

Egyetemes tisztító só, BULLRICH A. W.-től. Kitünő háziszor magzartat emésztés minden következményei ellen. Egy csomag ára 1 frt.

Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdett bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik, s minden esetleg raktárban nem levő cikk kívánatra pontosan s legutányosabban beszereltetik.

Postai küldemények az összeg beküldése, nagyobb megrendeléseknél utánvétel mellett a leggyorsabban eszközöltekn.

A pénz előleges beküldése mellett (legzélszerűben postautalvány mellett, a viteldij sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétel mellett való küldésnél).

Rövid használat után nélkülözhetlen fogtisztító szer.

A fogak szépsége

Uj amerikai
GLYCERIN-FOG-CREME
 (orvosrendőrileg megvizsgálva)

KALODONT

SARG F. A. FIA
 és társai

cs. kir. udv. szálló Bécsben.

Kapható minden gyógyszerárban és illatszertkereskedésben.

52-28

Darabja 35 kr.

Szentesen kapható id. Várady Lajos gyógyszerárban.

Mindenkinek
 ajánlunk magas
 proviziót, esetleg
 fixizetést, ki
 sorsjegyek rész-
 lefizetésre való
 előrűsítésével
 óhajit foglalokzni.

Ajánlatok
**Adler-társasá-
 g** fővárosi váltóüz-
 leti társasághoz,
 Budapestre címe-
 zendők 25-19

Szánthó János

1-50 tized kuroparti 10-ik számú háza,
 melynek elsőrendű asztali
 csememe szőlővel szépen
 berendezett kertje van — szabad kézből
 eladó, értekezhetni lehet a tulajdo-
 nossal. 6-4

Vizsgáljatok meg mindent s a legjobbat válasszátok.

Ezerszeresen kipróbált s orvosi tekintélyek és számos magános
 bizonyítványokkal kitüntetett készítmények:

Dr. Miller mohnóvnyedve, meglepő hatású köhögés, rekedtség,
 neél; torokfájás, nyálkásodás, kezdődő tüdőgümőnél és egyáltalán a leg-
 zszervek minden gyulladásánál. Tégelyben gyermekek és felnőttek szá-
 mára. Egy tégely ára 50 kr.

Dr. Miller görcs övobalsama. Ezen balszam előszerű és ajánla-
 tos gyomorfájás és gyomorgörcs, gyomor-hurut, gyomordaganat, hányás,
 hasmenés, fölfúvódás esetében, köllök fájdalomkínál az eredmény
 csaknem rögtön. Továbbá minden hosszadalmas és kimerítő betegség
 után, amennyiben az emésztést nagyon előmozdítja. Ezen kitünő szer-
 nek különösen felfűhelyen egyetlen háztartásban sem kellene hiányoz-
 na. Egy üveg ára 1 frt 50 kr. Fel üveg 60 kr. o. é.

MILLER tyukszem-balsama.

Csalhatlan szer tyukszemek, szemölcsök és fájdalmas bőrkem-
 nyedések ellen.

Kitünő hatása folytán ezen szer napról-napra növekvő kereslet-
 nek és elterjedésnek örvend.

Nétalan előfordulható hatás nélküli utánzásoktól való megóvás
 végett kéretik mindenki, csakis **Miller tyukszem-balsamát** kérni.

Ára egy skatulyában levő üvegeknek használati utasítással együtt
 60 kr. o. érték.

Szentesen valódián kaphatók:

ROBICSEK GÁBOR, fűszerkereskedő urnál.**Üzleti értesítés.**

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesi-
 teni, hogy az Üri-útcában ujman épült saját házamban
 a mai kor minden igényeinek megfelelőleg dusan beren-
 dezett

rőfös- és fűszer üzletemben

nevezett árukból a **legolcsóbb** árak és legpontosabb ki-
 szolgáltattal mellett, vagyok képes tisztelt veivőmet része-
 síteni.

Ugyanezen házamban

érc- és fa-koporsó és sirkoszorú-raktáramat
 mindennemű temetkezési kellékekkel kibővíttem, úgy,
 hogy nálam mindezen kellékek a leggyorsabb kiszolgálta-
 tás mellett **bámulatos** olcsó áron kaphatók.

Midőn a nagyérdemű közönség eddig kiérdemelt be-
 cses pártfogását továbbra is kérem, tisztelettel vagyok

4-6

Nyiri Gerzson.